

Ennyi szívószálat én még lakodalomban sem...

Szeretjük a meglepetéseket, s azon túl, hogy meglepődünk, hogy örömet szereztek nekünk, milyen jó érezni a kedvességet, az odaadást, a törődést, igényességet, egyáltalán az önzetlen szándékot mindez mögött. Egyszerű (romantikus) igazsága ez az életnek.

A Találkozó világa vízumköteles. Ki itt belépsz – milyen jó, hogy itt vagy. És eláruljuk azt Önöknek, tisztelt *Súgó*-kedvelők, *Súgó* Fun Club-tagok, hogy tegnap mekkora öröm ért minket.

Úgy történt, hogy szombaton a nyugat-bácskai vajszkai és bácsi gyerkőcöket-mazsolákat, az anyanyelvápoló szakkör tagjait vezetjük, Ihász Mária elvitte egy versenyre, és mondta volt nekik, hogy milyen jó, ha „csak” ott leszünk. És már, ha *csak* ott voltak, az *ihászmai* jól kitalálta, hogy – titokban – vízumot vált *Találkozóországba*, színházba hozza-viszi Őket, beültette őket egy bérelt autóba (*rent-a-car-and-go-to-the-Meeting-of-Acting-Companies-of-Hungarian-Minority-in-Vajvodina*), és megérkeztek. Szóltak, hogy itt vannak, elérték a Tisza mentét, és én kirohantam értük, és láttam a gyerkőcmazsolák arcán az örömet, tudják, amikor ismeretlen, eddig még nem látott és rögtön kedves, rögvést befogadó *helyre* érkeznek, és a Házigazdák számukra, csak nekik foglaltak a nézőtérén egy egész sort, és vacsorával is kedveskedtek nekik. És *ők*, a bácsi, vajszkai gyerekek, elvarázsolódtak, az látszott ki a tekintetükből, mintha évek óta csak ezekre a (felejthetetlen) pillanatokra vártak volna. Ez fontos, vagyis csúcs, mert megeshet, a nyugat-bácskai magyarság új-leendő színjászóit köszönthettük tegnap, hogy most aztán bele apait-anyait, nincs megállás...

A *Találkozó* világa vízumköteles. Kétezer-tizenegyben 373 színjászó, rendező, fénytechnikus, hangmester, díszletépítő, *súgó*, csapatmber váltott belépőt, és a lehiperszuperebb, hogy ennek tizenöt százalékát az a bácskertes csapat, a Sturcz József Színjászó Csoport teszi ki, aki sosem áll le a sokasodással. Mert mindig találnak *olyasmit*, akit még lehet, akit még „illik” megfertőzni esővel, tánccal, a legnagyobb odafigyeléssel, részletekbe menően megálmodott díszletvilággal, profizmussal, a dal s zene világával.

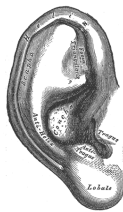
Jó volt este hét körül leülni hetvenen a Marija néninél az étteremben, jó volt látni, ahogy sűrögnek-forognak a pincérek körülöttük, szép volt figyelni a vajszkai, bácsi gyerkőcöket, miként keresik a kupuszini fiatalok tekintetét, és észrevenni azt az összekacsintást, azt a hallgatólagos megegyezést, ahogy így csendben egyszerre fogalmazódott meg mindannyiukban, hogy a finom kolbász, finom bab mellé mindenki egy-egy üdítőt kér, egy-egy pezsegő üdítőt, de *szívószállal* (mint szép napokon mi az esti órák kakaóját). És ez a szívószálkarnevál, és ez a kellemes-művelt szörccsögés mintha valami rituálé, mint vérszerződés, elköteleződés lett volna, hogy máskor is, vagyis ezentúl, így az ismeretlenből indulva egyre sűrűbben lesz muszáj találkozni.

Jó az ennyi fiatal, s jó a szívószál a szívárvány minden színében. Nekem élmény volt, mert *akkora* fiatalpluszszívószál-összeforrást én még sehol sem láttam így egyben. Fontosak a titkos szerződések, a „szélhámós” rejtett történések.

Ma a Találkozó színpadán

Gombos, Nagyikinda, Bácsfeketehegy. Három csoport, három vígjáték, sok komédiázás. A kora délutáni előadás ötlete egy fiatal gimnazista lány fejből pattant ki, és a gombosi színjátszók jóvoltából kerül a színpadra. A zenés, táncos előadást öt óraker egy bohózat követi az újonnan alakult nagyikindai Flóra csoport előadásában. A napot a fél nyolckor kezdődő Kékfény című vígjáték zárja. A hétfő jelmondata: Angol tolmács a Kékfényhez címzett restiben.

Április 4., 15 óra

A gombosi Arany János Magyar Művelődési Egyesület bemutatja:

SMIT LILLA:

A GOMBOSI RESTI (30')

Zenés-táncos játék

Szereplők:

Pincérnő – Smit Lilla

Vándor – Bóka Valér

Énekesnő – Stepanovics Julianna

Úrihölgy – Nemes Kinga

Cigánylány – Gergely Valentina

Kofalány – Tamaskó Krisztina

Rózsárus kislány – Hajnal Yvette

Úriember – Siklósi Gergely

Vasutas – Kreszics Borisz

Első számú paraszt – Muskovics Károly

Második számú paraszt – Hajnal Viktor

Utasok – Kámán Teréz, Hajdú Katalin,

Klenanc József

A rendező munkatársai:

Hangtechnika: Kovács Terzics Melinda

Rendezők: Hajnal Viktor, Andrasics Albert

Az előadásról:

A gombosiak egy igazi gombosi tollából igazi gombosi történeteket hoznak magukkal, amelyeket ráadásul még igazi gombosiak is adnak elő, méghozzá egy zenés-táncos játék formájában.

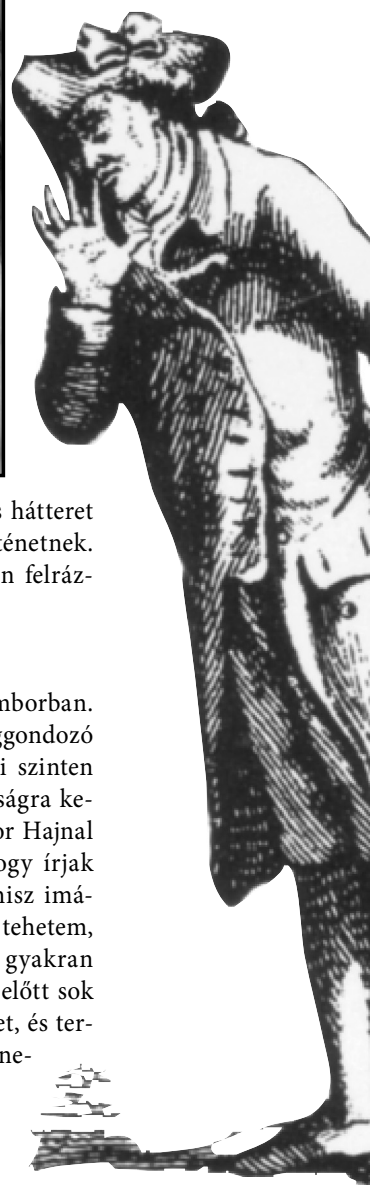
A gombosi resti zajos helyszíne adja meg az alaphangulatát annak a szerelmi történetnek, amelyet végigkövethetünk. A Pincérnő és a Vándor szerelmi vívódása az együtt vagy külön és a menni vagy maradni állandóan felvetődő problémakörét vázolja. A resti

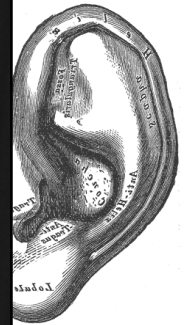

vendégei, a tánc, a zene vidám és mozgalmas hátteret adnak a rövid jelenetekben elmondott történetnek. Igazi vasárnapi matiné-előadás, amely kellően felrázhat egy hétfő délutánt.

SMIT LILLA

Smit Lilla 1995. április 8-án született Zomborban. Jelenlegaszabadkai Kosztolányi Dezső Tehetséggondozó Gimnázium diákja. Régóta foglalkozik hobbi szinten írással, de ez az első alkotása, ami nyilvánosságra került. Smit Lilla így vall az előadásról: „Amikor Hajnal Viktor, az egyesület elnöke megkért arra, hogy írjak egy darabot, szívesen vállaltam a feladatot, hisz imádom a színészetet és a színházat. Amikor csak tehetem, eljárom az előadásokra, és az iskolámmal is gyakran látogatunk külföldi színházakba. A mű írása előtt sok idézetet olvastam, többnyire ez hozta az ihletet, és természetesen a *Most múlik pontosan* című zene-szám, ami a táncjátékunkban is megjelenik.”

Április 4., 17 óra
*A nagybikindai József Attila
 Szintársulat Flóra színjátszó csoportja bemutatja:*

BERNARD TRISTAN:
 AZ ANGOL TOLMÁCS (45')
Bohózat

Szereplők:

Eugén, tolmács – Molnár Zoltán
 Hogson, Betty apja – Barna Ronald
 Julien Cicandel – Tóth Hunor
 Detektívfelügyelő – Odri Norbert
 Szállodai alkalmazott – Balázs Roberta
 Betty – Tóth Beáta
 Portásnő – Szili Elvira
 Rendőr – Tóth Dániel

A rendező munkatársai:

Technika: Tóth István, Baltásik Ernő,
 Lepár Ferenc
Ügyelő: Molnár Andrea
Súgó: Kucalovic Gizella

Rendező: Tóth János

Az előadásról:

A darab színhelye Párizs, a szerelem városa. Két fiatal szerelmes érkezik Angliából a szállóba, hogy minél messzebb kerüljön a fiatal hölgy édesapjának haragjától. A szálloda alkalmazottai közt megjelenik egy új tolmács, aki persze nem is beszél olyan sok nyelven, mint ahogyan azt ő állítja. A bohózat címszereplője, Eugén éppenséggel nem erőlködik görcsösen, hogy megértse, amit egyébként nem érthet, inkább lendületesen összpontosít az érthetetlenre, amit érteni vél, majd le is fordítja azt, amiből egy kukkot sem ért. A nagyobb baj akkor kezdődik, amikor megjelenik a hölgy édesapja, aki egy cseppet sem beszél franciául...

A XIX. század végének nagy sikerű, elegáns mulattatója Tristan Bernard, stílusa a fesztelen játék lendületét hozza. Sok kiváló alkalmat ad, hogy a játész bátran játsszon partnerével és a közönséggel, miközben fel is fedi, ugyanakkor gyorsan keveri kártyáit.

A szerzőről:

TRISTAN (PAUL) BERNARD (1866. szeptember 7. – 1947. december 7.) francia író, humorista, lapszerkesztő. Főként a színház számára dolgozott, de számos regényt és karcolatot is írt. A párizsi bulvárszellemet képviselő sziporkázóan szellemes, csípős humorú regényei (*Egy jómódú fiatalember története*, *A csendes férj*, *A kis kávéház*) és színdarabjai (*Csókoldj meg*, *Jónás*, *Juci*, *János*, *A kutyamoró*, *A szerkesztő úr*) igen sikeres szerzővé tették hazájában és idegenben egyaránt. A francia irodalomban elsőként tájékoztatott a sport világról. Vigjátékaiból néhányat a Vígsház is bemutatott.

Április 4., 19. 30 óra
 A bácsfeketehegyi Soma Színtársulat
 bemutatja:

TÓTH MIKLÓS:
 KÉKFÉNY (90')
 Vigjáték

Szereplők:

Marika – Szukola Szilvia
 Szel Márton – Szabó László
 Emma, a felesége – Pál Eszter
 László, a fiuk – Kovács József
 Ágota, Emma húga – Fehér Etelka
 Lacai – Szukola Béla

A rendező munkatársai:

Technika, zene: Szarka László
Súgó: Major István
Ügyelő: Erdélyi Róbert

Rendező: Tóth H. Vera

Az előadásról:

Világunkra jellemző, napjainkban gyakran előforduló, tanulságos élethelyzetet tár a nézőközönség elé a *Kékfény* című vígjáték, és mindezt sok helyzetkomicummal mutatja be. A röpké másfél órás előadás során az emberi hiszékenységre és a kapzsiságra kerül a fókuszba, miközben bekapcsolódhatunk egy család életébe, ahol éppen nem mindennapi események történnek. Mindez bőséges humorral fűszerezve.

A színtársulat saját bevallása szerint igen vidám hangulatban készítette el ezt a darabot abban a reményben, hogy a közönség jól fog szórakozni, hiszen a Soma mottója: „Szórakozni és szórakoztatni!”

A zsűri véleménye a bácskerteszi Sturcz József Színjátszó Csoport előadásáról

Lenyűgözte a zsűrit az a pontosság és az a fegyelmezettség, amit a bácskerteszi Sturcz József Színjátszó Csoport Ének az esőben című előadásának megtekintése közben tapasztalt a Találkozó harmadik napján, vasárnap. A különleges hangulatú musicalt Molnár István állította színpadra azzal a céllal, hogy a fiatalok ebben a műfajban is kipróbálhassák magukat, a zene és a tánc terén is kibontakoztatva tehetségüket. „Musical kell csinálnotok!” – nyomatékosította a zsűri a látványos produkció után, elismerve a Találkozó legnépesebb csapatának teljesítményét.

Az előadást először a z enés színház világában otthonosan mozgó KÖRÖSI ISTVÁN, az Újvidéki Színház színművésze értékelt, aki elmondta, olyan csapatról van szó, amely minden alkalommal szinte hihetetlen fegyelmezettséget tud mutatni a színpadon. A bácskertesiek szerint mindig rendkívül igényes előadásokat készítenek, minden apró részletre odafigyelve. Hangsúlyozta, mindennek ezúttal is tanúi lehettek a nézők, hiszen a kosztümöktől kezdve, az előadás egyik jelenetében eleredő esőn át, egészen a kellékként használt esernyőknek a szereplők ruháinak színéhez való illeszkedéséig, az apró részletek is nagyon szépen kidolgozottak voltak. Kiemelte, bár a három főszereplőnek rendkívül szép énekhangja van, amennyiben arra megvan a lehetőségük, mindenképpen érdemes lenne azt tovább képezniük, ugyanis azáltal kiküszöbölhetők lennének az olyan apró hibák is, mint például a hang elcsúszása vagy a levegő nem megfelelő beosztása. Az Újvidéki Színház színművésze a koreográfiák kapcsán elmondta, azok szerint néhány helyen valamennyivel több lépéskombinációt is elbírtak volna, emiatt egyes táncjelenetektől hiányolta az átütő energiát is. Dicséretre méltónak találta azonban a tér kihasználását, illetve azt is, ahogyan az alkotók belekombinálták a díszletezést is az előadásba. Hozzátette, külön örömet jelentett számára, hogy a nézőteret is játéktérként használta a csoport.

Nagyon nagy meglepetést szerzett az előadás BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIÁnak is, az pedig külön örömet jelentett számára, hogy ezúttal egy musicalt állítottak színpadra a bácskertesiek, ugyanis szerinte az operett műfajában már elérték a lehetőségeikhez mérten legmagasabb szintet, ez a műfaj viszont egy teljesen új világot jelent számukra, ami tele van lehetőségekkel. Külön kiemelte az előadásban nyújtott technikai teljesítményt, különös tekintettel a filmbejátszásokra, amelyek lenyűgözték, illetve megdicsérte azt az ötletet is, miszerint az alkotók a technikai személyzet egy részét is bevonták a produkcióba. A koreográfiákról Kőrösi István véleményéhez kapcsolódva elmondta, bizonyos elemek rendkívül jól sikerültek, látványosak, energikusak voltak, ami különösen a két férfi főszereplő közös táncos jeleneteire jellemző, ellenben akadtak közöttük olyanok is, amelyek semmitmondóak, élettelenek voltak. A csapatot maximális igényesség jellemzi, aminek köszönhetően gyönyörűek voltak a szereplők kosztümjei is, viszont őt kissé zavarta az, hogy míg a kellékek abban a korban hagyták a darabot, amelyben eredetileg játszódik, addig a ruhák teljesen maiak voltak, ez pedig olykor disszonanciát eredményezett. Ugyanez szerinte a sminkekről is elmondható, amelyek bár csodálatosak, szintén nagyon maiak voltak. Végül hozzátette, mivel gyönyörű hangok, tehetséges színészek vannak a társulatban, szerinte mindenképpen érdemes lenne folytatni a megkezdett utat. „Musical kell csinálnotok!” – szögezte le Brestyánszki Boros Rozália.

„Zavarba ejtően tökéletesek tudtok lenni!” – emelte ki ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA, aki saját bevallása szerint nagyon kedveli a musicalt, egyrészt azért, mert szereti, ha a színészek énekelnek, ugyanis abban szerinte mindig van valami érzelmi többlet, valami különlegesség, másrészt azért, mert jólesik neki látni, ha a színészek táncolnak, harmadrészt pedig azért, mert imádja, ha jó zenéket hallgathat. A koreográfiákat elmondása szerint maga is el tudta volna képzelni látványosabb, erőteljesebb mozgáskombinációk beleszővésével, hiszen – ahogyan fogalmazott – ha ilyen tehetséges a csapat, akkor elvárható, hogy rúgják ki a ház oldalát. A dízletet illetően kifejtette, bár fenntartja azon véleményét, miszerint a csoport mindig mindenben nagyon igényes, az előadásban látott művirágok mégis kissé zavaróak voltak számára, annál is inkább, mivel nagyon nehéz őket összekötni a filmes jelenetekkel, amelyeket nagyon ötleteseknek és eredetieknek tartott. „Söpörjétek ki azt a sok művacakot!” – ajánlotta a csapattagoknak. Azt fölöttébb dicséretesnek nevezte, hogy a színpad mellett a nézőteret is használták az előadás során. Bár elismerte, ez olykor rosszul is elsülhet, ám ebben az esetben szerinte szó sem volt erről, sőt a fiatalok ragyogóan megoldották a feladatot.

A zsűri véleménye a nagykikindai József Attila Színtársulat előadásáról

Ízlelgessétek a nyelvet! (Ágoston Pribilla Valéria)

„...hát az én bús szívem érted hogyne fájna, amíg élek.” Tamási Áron Énekes madarának csodálatos nyelvezete, a humor és a drámai helyzetek keveredése és egyensúlyozása az, ami kiemelten nehézé teszi a feladatot. Am mégiscsak a múlt évben Pataki-díjjal kitüntetett csoportról beszélünk, akmelyik ismét jellegzetes hangulatot, világot tudott teremteni a színpadon.

A zsűri dicsérte a sokoldalú darabválasztást, amely mindig is jellemezte a nagykikindai csoportot. BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA kiemelte LEPÁR FERENC rendező-csoportvezető igényes darabválasztásait, izgalmas rendezéseit. TAMÁSI ÁRON rendkívül nagy feladat és felelősség, elsősorban a nyelvezete, az ő nyelvisége miatt. „Nagyon szeretem azt, amilyen erőbefektetéssel dolgoztok mindezen – mondta a zsűritag. – Ahogyan TÓTH HUNOR beszél a darabban (követi a székely tájszólást – a szerk.), az egy gyöngyszem, egy torokszorító szépségű dolog.

A zsűri kiemelte, hogy a csoport egészének figyelnie kell a nyelvi szépségre és tisztaságra, a nyelvi pontosságra – és fontos kiemelni, hogy mindez nem arra vonatkozik, hogy minden játszónak tájszólásban kell beszélnie! Brestyánszki Boros Rozália elmondta, nagyon fontos, hogy figyeljenek a nyelv ritmikájára. Meg kell várni a pillanatok megszületését, tempóját, ritmusát, és bízniuk kell önmagukban. Az érthetőség nagyon fontos, a káosznak megkomponált káosznak kell lennie. Ez egy olyan vígjáték, aminek torokszorítóknak kell lennie, ezért csalós.

Ágoston Pribilla Valéria elmondta, a társulatot igényes játék, darabválasztás jellemzi. Csodálatos nyelvezetű szöveg Tamási Áron népi játéka. A jók esetében ez csodálatosan kifejezésre jut, Hunor nagyon szépen beszél. Átsüt a játékan a derű, a tisztaság, és ez valóban az író világa. BUDAI BEÁTÁNAK nagyon szépek voltak a tekintetei, a nyelvet még csiszolni kell az ő esetében.

– Budai József játékát külön nagyon szeretem – mondta a zsűritag –, benne van a természetesség, fordulatosság, most még a nyelvi bravúrokkal kellett volna foglalkozni.

Szintén kiemelte a papot játszó MOLNÁR ZOLTÁN játékát. Majd elmondta, hiányzott a belülről építkezés a rosszat képviselő színjátszókból. Ugyanakkor hangulatában, felépítésében, rendezői koncepciójában nagyon rendben van az előadás.

KÖRÖSI ISTVÁN ehhez kapcsolódva felhívta a csoport figyelmét, hogy inkább a bohócati elemeket hozták ki a játszóké a figurából, de a gonoszság felépítése hiányzott belőle. Ha a gonosz nem eléggé gonosz, akkor a jó sem tud annyira kiemelkedni. A játszókról elmondta, hogy Beáta beszédét még csiszolni kell. Hunor nagyon sok finom dolgot hoz, arra már nem kell pluszban rálapátolni, mert elveszítheti a játék a finomságát és túl sok lesz.

A zsűri dicsérte a zeneválasztást, ám hozzátette, hogy csak az instrumentális részeit kellett volna használni. A kerítés és a fa az apró szívecskével nagyon szép díszletelem, azonban van néhány olyan elem is, amely nem éri el ezeknek a színvonalát. A jelmezek szintén nagyon szépek.

Nem marad más, kedves nagyikikindai csoport, mint Ágoston Pribilla Valéria üzenete: izlelgessétek még a nyelvet.

Holnap a Találkozó színpadán

Délután négy órától A padlás című musical fülbemászó dallamai varázsolják el a közönséget, majd nyolc óra húsz perckor a bácsgyulafalvi Vándor Társulat csal mosolyt az arcunkra. A nap jelmondata: Aki kimarad, az lemarad!

Április 5., 20.20 óra

A bácsgyulafalvi Vándor Társulat bemutatja:

JÓZSA MARA:

A NAGY ÜZLET (60')

Komédia

Szereplők:

Kuti Géza – Pozsár Dániel
Kutiné Ica – Tamási Gabriella
Lonci – Szabó Nóra
András – Bese Ármin
Böksi néni – Árpás Andrea
Robi – Zelenka Miklós
Borika – Kasza Blanka

A rendező munkatársai:

Ügyelő: Bese Valentin, Sötét Valentin

Sűgő: Varga Tímea

Rendező: Vajda Arnold

Április 5., 16 óra

*A Zentai Magyar Kamaraszínház –
Zentai Színtársulat bemutatja:*

PRESSER GÁBOR – SZTEVANOVIĆ DUSÁN –

HORVÁTH PÉTER:

A PADLÁS (65')

Félig mese, félig musical

Szereplők:

Davidkov Marijana, Gruik Krisztina,
Kanyó Fruzsina, Katona Gábor, Kéri
Nikolett a, Kiss Izabella, Kovács Bence,
Kovács Vecsei Fanni, Molnár Gábor Kati,
Molnár Gábor Nóra, Surányi Emese, Szeles
Mária, Szeles Melinda, Szőke Miklós, Urbán
Róbert, Ürményi Sára, Verebes Judit

A rendező munkatársai:

Fénytechnikus: Farkas Károly

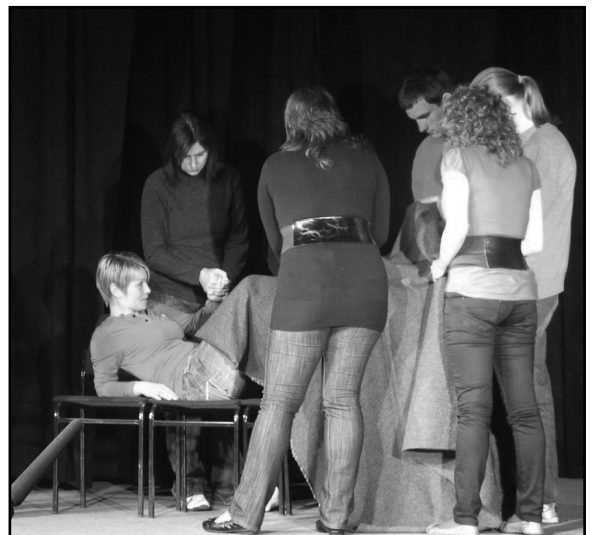
Hangtechnikus: Bene Sándor

Jelmez: Pešić M. Aleksandra

Korrepetitor: Nemes Nagy Anita

Rendezőasszisztens: Molnár Gábor Nóra

Rendező: Mácsai Endre

Az „elsőtálalkozós” tolmács(ok)

Igen nagy várakozások előzik meg a nagykikindai József Attila Színtársulat Flóra színjátszó csoportjának Az angol tolmács című előadását, amelyben ma délután a régi-új csapat tagjai között több elsőbálozót, pontosabban „elsőtálalkozósi” is köszönhetünk majd a péterrévei művelődési ház színpadán.

Az előadás rendezője, TÓTH JÁNOS, aki visszatérő vendége a *Találkozónak*, régóta késztetést érzett arra, hogy új tagokat toborozzon a nagykikindai József Attila Színtársulat számára. Legfőképpen fiatalokat szeretett volna bevonni a csapatba annak érdekében, hogy minél több emberrel megszerettesse a színjátszást és utánpótlást neveljen. Azt vallja, nagyon sok tehetséges fiatal van, csupán rá kell őket vezetni arra az útra, amelyen felszínre tudják hozni a bennük rejlő tehetséget. Ezen törekvés eredményeképpen az idei évben új tagokkal gyarapodott a gárda, ugyanis csatlakozott hozzájuk BALÁZS ROBERTA, MOLNÁR ANDREA, ODRI NORBERT, TÓTH BEÁTA és TÓTH DÁNIEL is.

Az új tagok saját elmondásuk szerint igazán gyorsan be tudtak illeszkedni a csapatba, mindenki nagyon élvezte a próbafolyamatot, amelynek hangulatát a rengeteg nevetés még inkább feldobta. Mivel sokat viccelődtek, a próbák eleinte kicsit komolytalanabbaknak tűntek számukra, mindez nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a csoporton belül igazi családi hangulat alakulhasson ki. A bemutató közeledtével mindenki egyre komolyabban kezdte venni a feladatát átérzve annak súlyát és felelősségét, így csakhamar körvonalazódni kezdett előttük mindaz, amit János már a legelején elképzelt.

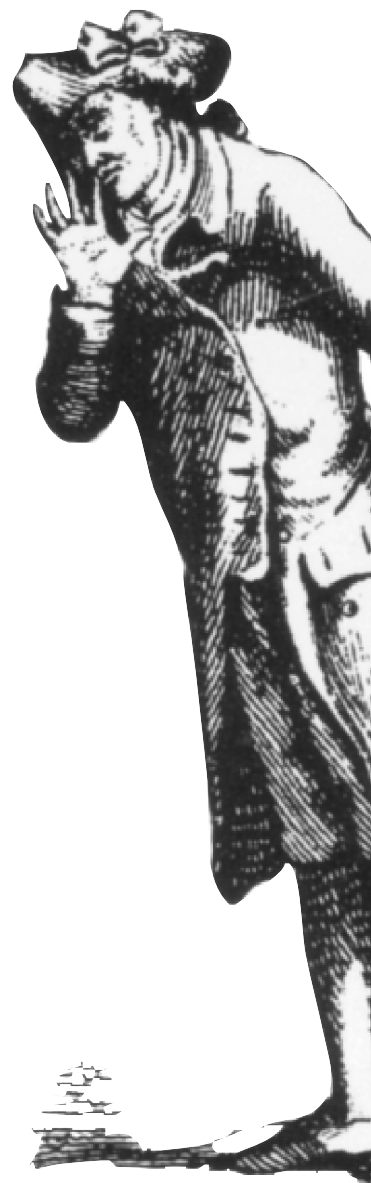
A csapat újdonsült tagjai közé tartozik Balázs Roberta. Ő tavaly, a ballagásakor találkozott először a rendezővel, aki segített tanárnőjének, PAKSI TÜNDÉNEK összeállítani a ballagási műsort. Roberta már akkor külön dicséretet kapott sokatmondó mimikájáért. János aztán meghívta egyik próbájukra is a lányt, aki bár rendkívül érdekesnek találta, csak nehezen vette magát rá, hogy társuljon a csapathoz, mivel tudta, lámpalázás típus. Ám miután a bemutaton széthúzták a függönyt, a lámpaláza egyik pillanatról a másikra elillant. A premier után hihetetlenül sok pozitív kritikát kapott, ami rengeteg önbizalmat adott neki.

A lámpalázzal Tóth Beátának is meggyűlt a baja, hiszen többéves kihagyás után lépett újra színpadra. Általános iskolás korában ugyan már játszott két darabban, *A rátéti cikótojás* és *A libor madár* című produkciókban, ám most mégis nehéz volt számára újra színpadra állni. Igaz, ezek az érzések belőle is gyorsan eltűntek. Amikor ugyanis a bemutató kezdetén szétnyílt a függöny, és meglátta a közönséget, minden félelme elszállt. Ahogyan fogalmaz, apait-anyait beleadott, hogy legjobb formáját hozva bizonyítson nemcsak a közönség, hanem önmaga számára is.

TÓTH HUNOR, aki egykor diákszínészként kezdte koptatni a színház deszkáit, tavaly az ARTHUR MILLER *Édes fiaim* című darabban nyújtott alakításáért színészi különdíjat kapott a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóján. Idén a nagykikindaiak mindkét előadásában fontos szerep jutott neki, ami nagy terheket rótt rá. Elmondása szerint a próbafolyamat során volt olyan időszak, amikor túlságosan leterhelt volt a témáinak feladat miatt, ám rendkívül örömteli érzés volt számára, amikor megfogadták és megköszönték a tanácsait.

Ami igazán meglepte a József Attila Színtársulat Flóra színjátszó csoportjának új tagjait, az Az angol tolmács bemutatója utáni újoncavatás volt: LEPÁR FERENC beszéde után előbb jól meglocsolták őket vízzel, majd megfogadtatták velük, hogy aktív tagjai maradnak a József Attila Színtársulatnak. A fogadalmak márpedig azért vannak, hogy betartsák őket! Ugye?!

Tóth Ramóna
(Szerkesztette M. E.)

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Ágoston Pribilla Valéria

Nemesmiliticsen született, majd családjával Szabadkára költözött. A gimnáziumi évek alatt számos szavalóverseny résztvevője és díjazottja. HORVÁTH EMMA, SEBESTYÉN TIBOR és BAMBACH RÓBERT csoportjaiban, irányításával foglalkozik versmondással és színjátszással.

A gimnázium önképzőköriében PETER HANDKE, DÉRY TIBOR darabjait viszik színpadra, de úgyszintén kimagasló alakítás az övé THORTON WILDER *A mi kis városunk* című drámájában, amelyet SZILÁGYI LÁSZLÓ, az egykori magyar társulat rendkívüli tehetségű színművésze rendez. Az említett darabbal vett rész a Népkör színjátszó csoportja a XIV. köztársasági szemlén, ahol Ágoston Pribilla Valéria díjat kapott színjátszásáért. A következő évben BAMBACH RÓBERT rendezésében játszott TENNESSEE WILLIAMS *Ez a ház bontásra vár* című egyfelvonásosában, amely előadás elnyerte a köztársasági szemle legjobbjának kijáró díjat, valamint két szereplő, Ágoston Pribilla Valéria és ÁROKSZÁLLÁSI LÁSZLÓ is díjat vehetett át.

Fellépett az Újvidéki Színház nyitódarabjában, ÖRKÉNY ISTVÁN *Macskajáték*ában, ahol Egérke szerepét alakította. De említhetnénk még a PETER WEISS *Mockinpott úr kinyári és megyőzítettára* című szatírjában, KOPIT *Saj, apu, szegény apu!* című művében, a BERNARD SHAW *Sosem lehet tudni* című vígjátékában eljátszott szerepeket is. Előadóművészként is megmutatta tehetségét. Elegendő *Hangváltó* című önálló estjét említeni, amellyel nagy sikert aratott kortárs magyar költők műveit tolmácsolva.

Diplomás magyartanárként pályáját a műszaki középiskolában kezdte, tizenöt év után átkerült a közgazdasági középiskolába. Majd a Gyermekszínház igazgatójává nevezik ki, ahol művészeti vezetőként nagy hangsúlyt helyez a vajdasági és a kortárs magyar gyermekirodalom színpadi bemutatására. Összetéveszthetetlen stílust teremt, olyan alkotóművészekkel dolgozik együtt, mint BESZÉDES ISTVÁN, VEREBES ERNŐ, HERNYÁK GYÖRGY, BAKOS ÁRPÁD. Művészi-szakmai koordinálása mellett olyan meghatározó előadások jöhettek létre, mint *A szegény cigánia* és a *Szélkirály* című táncjáték, a *Rajdszínház aranya* című előadás és így tovább. Társulata elnyerte szabadkai Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál fődíját.

Jelenleg a szabadkai Városi Könyvtár igazgatóhelyettese.

A vajdasági magyar irodalom és színjátszás területén szerzett kimagasló és elvülhetetlen érdemeiért, valamint szervezői aktivitásáért a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

A műkedvelő színjátszást szerencsénkre régóta figyelemmel kíséri, nemcsak mint a Találkozó állandó zsűritagja, de ugyanúgy a diákszínjátszók fesztiválján is tagja a szakmai bizottságnak. És habár számtalanszor felidéztek azt a millió pillanatot, amellyel a színművészetben és az előadó-művészetben megajándékozta a közönséget, ő mégis kiemelte, a zsűrizések és bemutatások alkalmával ne mint előadóművészt, hanem mint tanárnőt említsük. Nos, ezt a titkot semmiképp sem fejtette meg a fenti röpke összefoglalás, de talán még alkalmat kaphatunk rá.

Forrás: *Hét Nap*, XIV. évf. (2007. február 28.) 9. szám, 33.

Hét Nap, XIV. évf. (2007. május 23.) 21. szám

Faragó Árpád: *Nem sirt ásunk, hanem fundamentumot*. Zenta, 2007, Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália

Brestyánszki Boros Rozália a 2007-es évben csatlakozott a *Találkozó* szakmai zsűrijéhez. A csoportok, ahogy ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA személyében is, egy rendkívül nyitott, (és ha fogalmazhatunk ilyen egyszerű szóval) segítőkész zsűritagot ismerhettek meg.

Brestyánszki Rozália 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatoknak is. Angol, német és szerb nyelvből fordít.

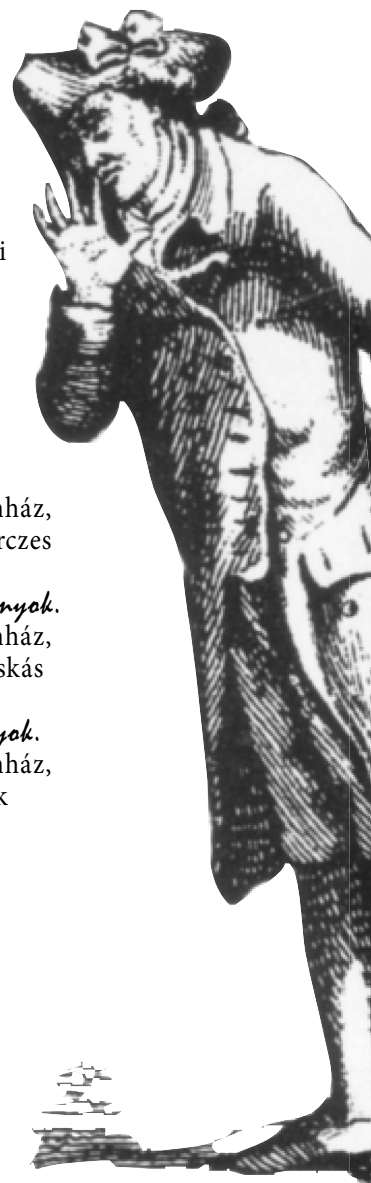
2000-ben a zürichi *Theater Spektakel* nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A Tel Aviv-i kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhelymunkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A 2009-es Vajdasági Amatőr Színházi Fesztiválon a szakzsűri tagja. A műkedvelőkkel 2007-ben nem csak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda állandó tanára volt a pszichodráma/önismeret és a dramaturgia témakörben.

Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész sáruja* című darabot (2003. Publikálva: www.zetna.org.yu), *A károhatonák még nem jöttek vissza* című szöveggönyvet (amely GION NÁNDOR azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői MEZEI ZOLTÁN, PÁLFI ERVIN, SZÓKE ATTILA), valamint a *Decenium* című összefoglaló munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel és a Forum gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab (parafrázis J. Cain *A postás mindig kétszer csenget* c. regénye nyomán). *Csönte – avagy a kommunikáció diadala*, amelyet a Békéscsabán megrendezett Magyar Drámaíróversenyen mutattak be (2010. Rendező: FEKETE PÉTER).

2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

Jelentősebb dramaturgiai munkái:

- 2003-ban Masteroff–Kander–Ebb:
Cabaret (Népszínház, Szabadka),
- 2004-ben David Harrower: *Kés a tyúklában* (Népszínház, Szabadka),
- 2005-ben *Futó por* – dráma Kosztolányi műveiből, életrajzaiból, naplójából (Népszínház – Soltis Lajos Stúdió, Szabadka),
- 2006-ban Csáth Géza-Fekete Péter:
Emma (Népszínház, Szabadka),
- 2009 Háy János: *A Gézagyerek*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 01. 28-án. Rendező: Bérczes László,
- 2009 Kiss Csaba: *Veszedelemes viszonyok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 02. 08-án, rendező: Puskás Zoltán,
- 2011 Updike: *Eastwicki boszorkányok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2011. 01. 19, rendező: Hernyák György.

Akik minden előadást megnéznék A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Kőrösi István

1977 -ben született Torontálvásárhelyen (Debelyacsa). Pancsován fejezte a középiskolát, számítástechnika szakon. 1999-ben felvételizett az Újvidéki Színművészeti Akadémiára, ahol HERNYÁK GYÖRGY és LÁSZLÓ SÁNDOR osztályába került. 2003 óta az Újvidéki Színház színművésze. Fontosabb szerepei között említhetjük a következőket: Walter (Dermot-Rado-Ragni: *Hair*), (PÁC, HAMVAS BÉLA *Karnevál* című regénye nyomán), Tamás (VÉGEL LÁSZLÓ: *Judit*), Paul (LUBOMIR FELDEK: *A rózsaszínű halál*), VEE LOVELL (HORACE MCCOY: *A lovakat lelövik, ugye?*), Pongrácz (VEREBES ERNŐ: *Teremtőhadjárata*), Medvegyenko (CSEHOV: *Sirály*), Rozanov (MATEI VIȘNIEC: *A kommunizmus története...*), Bernard Marx (NAGY V.-VÁRKONYI M.: *Szép új világ*), Báro (GORKIJ:

Éjjeli menedékhely), Brad Majors (RICHARD O'BRIAN: *Rocky Horror Show*), Férfi (*San o Balkanu*) – Balkanovi pokret, Garry Lejeune – Roger Tramplemain (MICHAEL FRAYN: *Még egyszer hátulról*), Philinte (MOLIÉRE: *A mizantrop*) Játszott a budapesti Musical Színház *Jekyll és Hyde* című produkciójában (Simon Stride szerepében, rendezte: MOLNÁR LÁSZLÓ)

A Színes Szilánkok Diákszínpadán megrendezte Mrožek *Özvegyek* című darabját, amely az 51. Becsei Nyári Játékokon (2008) a következő díjakat érdemelte ki: legjobb rendezés, legjobb színpadi mozgás, legjobb férfi főszerep.

Kőrösi István harmadszor vesz részt a szakmai zsűrizésben. Mindenképp fontos volt, hogy Újvidékről is csatlakozzon egy művész a szakmai munkához, és az, hogy egy fiatal színművészt sikerüljön megnyerni az ügynek.

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük

Beszédes István

Mint szerkesztő, mint könyvtervező, mint tördelő-szerkesztő, ráadásul mint alkotó a könyvszakma jeles képviselője érdekes és értelmes kezdeményezésként értékelte a *Súgót*, és ezért – meg talán azért mert ő a Dumás és minden helyzetben lehet rá számítani – sokmindenben segített a színlap néha színtelen szerkesztőinek. Ő tervezte a *Súgó* fedlapját és belső arculatát, valamint szintén az ő alkotása az illusztrációkkal teli, izgalmas megoldású programfüzet, melyet minden *Találkozón* láthtunk forgolódni, izgélődni-mozgolódni a közönség kezei közt.

Beszédes István, ahogyan az irodalmi lexikonok számon tartják, költő, szerkesztő. 1961. szeptember 12-én született Zentán. Szabadkán művelődésszervezői képesítést nyert. 1989 és 1991 között az *Új Symposium* fő- és felelős szerkesztője, 1991 és 1994 között Hódmezővásárhelyen a *Vásárhely és Vidéke* című napilap szerkesztője, majd

a *Képes Ujjúság* rovatszerkesztője (1996-) és az *Üzenet* folyóirat szerkesztőségének tagja (1998-). 1999-ben megalapítja a *zEtna* elektronikus folyóiratot és kiadót, amely a kortárs irodalom szövegeinek találkozási tér-helye.

Alkotásai közül mindösszesen néhányat sorolnánk itt fel. Verseskötetek: *Kívánja-e a pirost?* (1988), *Égyéji séta, déli tükrök* (1997), *Messziről Andromeda* (2007), *Naphitörés* (2008). Műfordítások: Boško Krstić: *Vizöntő* (Virág Piroskával), *Citadella. doc* – Három négykezes, Horváth Ottó: *Olmóba menet* (2010), Boško Krstić: *Az azúr örvöinek legendája* (2011). Színművek: *Rózsaszín ország aranya* (2003), *Szalmakalap száll...* (2004), *Gábor és Gabriella* (2006), *Szardínia* (2009).

Díjak: Sinkó-díj (Bozsik Péterrel, 1989), Móricz Zsigmond irodalmi ösztöndíj (1995), József Attila-díj (2011).

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük Sagmeister Laura

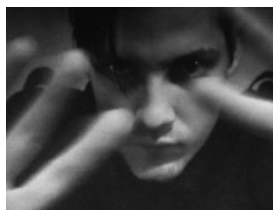

A festőművész 1969. október 8-án született Szabadkán, jelenleg Magyarkanizsán él. SERGEJ JOVANOVIĆ belgrádi festőművész magániskolájába járt. Az Újvidéki Egyetem Művészeti Akadémiájának festészeti szakán JOVAN RAKIŽIĆ professzor tanítványaként végzett (1999). A Pécsi Tudományegyetemen doktori képzésen vett részt KESERŰ ILONA témavezető osztályában 2000-tól. Egyetemi évei és pályájának indulása egybeesett a Jugoszláviában lezajlott politikai változásokkal, háborúval, mindez művészetében is nyomott hagyott és időnként alkotásain is láthatóvá válik. NINKOV KOVACEV OLGA, aki már több kiállítását is rendezte, ezt így fogalmazta meg: „Képei, mint egy (rém)álom – (rém)látomás kiélesedett foltjai, inkább éreztetnek, láttatnak érzéseket, embereket, megtörtént és meg nem történt dolgokat. Ezekben kuszán ötvöződnek a mindennapi élet darabkái a helyhez kötött múlt mozzanataival. A 90-es évek elején és első felében, amikor még minden olyan hihetetlennek tűnt, az emberek pedig kutyául érezték magukat, Laura képein végigvonul egy szellemileg megbolydult kutya, amelyből időnként farkas, időnként pedig naivan mosolygó beteg állat lesz. Helyenként megjelenik a történelem őrzője, lendületben levő kereke is, hol biciklikereként, hol meg biciklisták egész csapataként. Ez utóbbiban persze az »el innen« akarás is benne van, a szabadság, a mozgás vágya, de a vidék jellegzetes közlekedési eszköze iránti ragaszkodás is. Ragaszkodás az idevalósi egyszerű emberek, szokásaik és utcáik iránt.” Legutóbbi képein egy sajátos belső világot ábrázol, érzelmeket, az emberekhez, a természethez közeli élményeket, emlékeket elevenít fel. Képeinek az alapja a rajz, kevés színt használ, a feketén kívül elsősorban a meleg színeket – a rózsaszín árnyalatokat.

Számos kiállítása volt már többek között Szabadkán, Zentán, Antwerpenben, Zalaegerszegen, Zágrábban, Baján.

Művészetéről így vallott a 2011. március 28-án a Magyar Szó *Üvegolyó* című mellékletében megjelent, vele készült interjúban: „Megrajzolni egy testet vagy az árnyékát egy negyedik dimenzióban, azaz, hogy ne úgy jelenjen meg, mint a valóságban. Nálam ki vannak terítve a testek úgy, hogy minden oldalról látszódnak. De ezeket csak egy ún. tér nélküli térben tudod létrehozni. A térképeimen is lehetett ezzel játszani. A felülnézetből kiterített világba oldalnézetből is látható embereket vagy fákat rajzolok bele. Ez ad neki egy furcsa csavart, egy furcsa térbeli hatást, hogy minden attól függ, honnan nézed.”

Antal László

1984. június 6-án született Szabadkán. Az általános iskola és a gimnázium befejeztével, 2003-ban, az Újvidéki Művészeti Akadémia Vizuális Kommunikáció szakára iratkozik. Részt vett több közös tárlaton, plakátjaival, illusztrációival, és festményeivel. 2007-ben diplomált *Mese amely rosszul végződik* című animációs filmjével, majd ezt követően ugyanebben az intézményben írta be a mesterképzést.

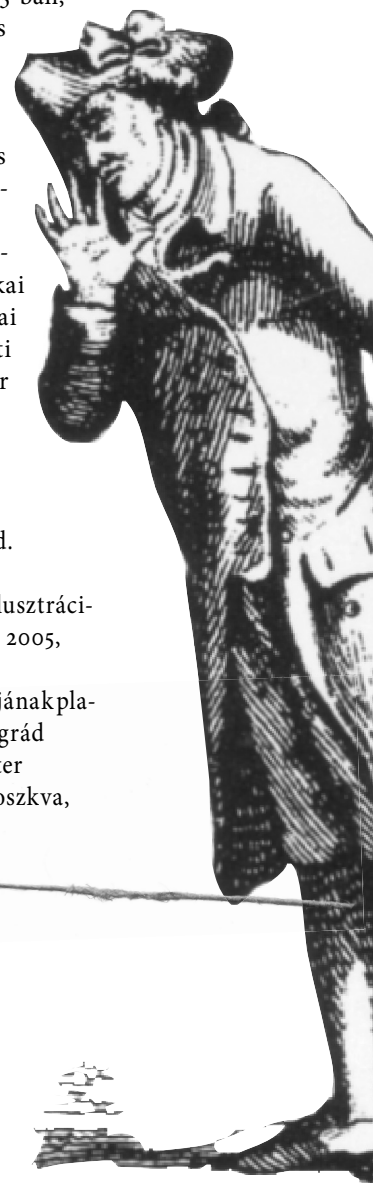
Több könyvet is illusztrált az Újvidéki Tankönyvkiadónak. Plakátokat készít a szabadkai Kosztolányi Dezső Színháznak, a szabadkai városi könyvtárnak, az újvidéki Művészeti Akadémia előadásaira, és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség számára is!

Önálló tárlatok:

- Da Galéria, 2006., Újvidék
- Galéria Grafički Kolektiv, 2007., Belgrád.

Díjak, elismerések:

- A 43. Zlatno Pero, és a 8. Nemzetközi illusztrációs biennále első helyezése (Grand Prix), 2005, Belgrád
- A 9. Nemzetközi vízalatti filmek fesztiváljának plakáttervére az első díjat kapta, 2005., Belgrád
- SOSzanie First International Social Poster Competition, különdíjazottja, 2006., Moszkva, Oroszország.

Szó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátósok XVI. Találkozójának színlapja
Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség.
Tördelőszerkesztő, dizájn és felületterv: Beszédes István.
Lektor: Kaszás Angéla

Folyamatos segítség és háttérmunka:
Halasi Mónika, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Attila, Nagy Abonyi Sonja, Novák Ferenc, Tóth Georgina.
Szerkesztők és szerzők: Gondi Martina, Máriás Endre, Sutus Áron, Bózsó Izabella, Pál Zsófia.